

## 2. V kresťanskej službe nepoľavujeme

Všetko, čo je na svete, má svoje určenie. Nič nie je len tak samo pre seba, všetko slúži celku, napomáha harmónii sveta i vesmíru a zvyrazňuje Božiu slávu.

**Miloš Klátik**

**V Tvojej ruke sú naše časy**

Pán Ježiš nám dal úžasné zaslúbenie: „Ajhľa, ja som s vami po všetky dni, až do konca sveta“ (Mt 28,20). Pán Ježiš Kristus je s nami. Máme sa o koho oprieť, máme sa s kým poradiť. Skúmajme Písmo, ako by ten problém, ktorý nás práve znepokojuje, vyriešil Pán Ježiš mocou Ducha Svätého! Poradíme sa s Ním na modlitbách. Prosme Ho s plnou dôverou, On nám pomôže, a tak nemusíme a nemáme byť ustarostení, lebo máme starostlivého a láskavého nebeského Otca. Venujme pozornosť ešte jednému pojmu v našom texte: otec Dávid vyzýva syna Šalamúna: Buď zmužilý i smelý a konaj! Čo mal Šalamún konať? Mal organizovať, viesť a iste aj financovať stavbu chrámu Božieho – svätýňu Hospodinovu. Táto práca bola v tej dobe najdôležitejšia, prioritná. Keď si doma prečítame celú 28. kapitolu 1. knihy Kronickej, zistíme, že plány na stavbu chrámu i všetok stavebný materiál boli pripravené. A v našom texte sme čítali: „Ajhľa, máš oddiely kňazov a levitov ku každej službe pri dome Božom, ktorí budú s tebou pri každej práci ako ochotní odborníci v rôznej službe, a hodnostárov i ostatný ľud pre rôzne tvoje podujatia“ (1Kron 28,21).

Kvet vonia a blaží, vánok osviežuje, soľ soli, slnko svieti a hreje. Všetka viditeľná i neviditeľná krása a dokonalosť slúži nám ľuďom a my zase máme slúžiť Stvoriteľovi a svojim bližným.

Všetci sme povolani do služby, služba je našim poslaním. Sám Boh nás volá k stálej službe. Robí to rozličným spôsobom.

K vytrvalej službe pobádal už aj svoj vyvolený národ.

Skrze prorokov mu oznamoval, že sa neuspokojuje len s osobnou zbožnosťou.

Starozmluvní proroci s celou rozhodnosťou vystupovali proti individuálnej zbožnosti, ktorá sa neprejavovala ochotnou službou ľuďom.

Kládli dôraz na to, aby Izraelci nehľadeli len na seba a svoje záujmy, ale aby mali na mysli dobro toho druhého, aby dbali na právo a spravodlivosť. Am 5, 21 – 24.

Mali rozviazať putá neprávosti, prepustiť utláčaných na slobodu, polámať každé jarmo, nasýtiť hladného, ujať sa biednych, bezprístrešných prichýliť, priodiť nahého a neskrývať sa pred príbuzným, keď niečo potrebuje.

Týmto spôsobom dokážu, že ich zbožnosť je opravdivá, že sú spravodliví.

## V kresťanskej službe nepoľavujeme 3.

Potom na každom kroku budú cítiť blízkosť Hospodinovu a Jeho žehnajúcu pravicu. Iz 58, 6 – 12.

Keď už Izrael mal stále žiariť svetlom služby a tak byť vzorom iným, o čo viac kresťania, nasledovníci Ježiša Krista, majú vynikať vytrvalou službou. Pravá kresťanská zbožnosť nie je možná bez služby človeku. Vzťah veriaceho k Pánu Bohu nie je mysliteľný bez vzťahu k bližnému. Službu Bohu nemožno oddeliť od služby ľuďom, tak ako nemožno oddeliť lásku k Bohu od lásky k bližným. Kto nemiluje ľudí, ten nepozná Boha. 1 J 4,8. Vzťahom k iným ľuďom môžeme najlepšie ukázať, čo sme sa naučili u Ježiša Krista. On nám privoláva: „Učte sa odo mňa!“ Mt 11,29. Učí nás obetavej láske, účinnej službe a je nám v tomto smere aj žiarivým vzorom.

Ježiš mal podobu Božiu, bol rovný s Bohom, a predsa sa vzdal Božej podoby, vzal na seba podobu služobníka, aby nás zachránil pre večný život. F 2, 6 – 8.

Ako človek sa nám stal podobným vo všetkom, okrem hriechu. Všetko to urobil z lásky k nám, pre našu spásu a z poslušnosti voči nebeskému Otcovi. Vynikal pokornou službou. Preukazoval ju všetkým, ale zvlášť biednym, trpiacim a nemocným. V tom Ho máme nielen obdivovať, ale i nasledovať. On nás povzbudzuje k láskavej službe trpiacim biedou, hladom, vykorisťovaním.

Všetkým, ktorí žijú v neľudských podmienkach, nech sú kdekoľvek na svete. Posilňuje nás v zasadzovaní sa za to, aby všetci ľudia mohli slušne a pokojne žiť, mali právo na prácu, zaslúžený odpočinok a v prípade choroby nárok na liečenie, ako je tomu v našej vlasti.

Náš Pán nám najväčšiu službu preukázal, keď svoj svätý život obetoval na kríži za nás a za naše hriechy. Tým nás prinavrátil do spoločenstva s Pánom Bohom, ktoré bolo narušené našou neposlušnosťou. Pán Ježiš to neurobil z nejakej povinnosti, ale jedine z lásky k nám a z poslušnosti voči nebeskému Otcovi.

Tak ako Šalamún mal za úlohu viesť stavbu chrámu Hospodinovho v Jeruzaleme, biskup má viesť duchovnú stavbu kresťanskej cirkvi.

Základ je položený od zoslania Ducha Svätého na apoštolov. Je nim Ježiš Kristus. „Nik nemôže položiť iný základ, okrem toho, čo je položený, a tým je Ježiš Kristus.“ (1K 3, 11)

Tak kategoricky to napísal apoštol Pavel. Aj základom, aj hlavou našej evanjelickej cirkvi podľa a.v. je Pán Ježiš Kristus. Na ňom máme budovať naše cirkevné zbory, a tým aj celú cirkev.

*Úryvok z kázne pri inštalácii biskupa Východného dištriktu ECAV na Slovensku Slavomíra Sabola v Evanjelickom a.v. chráme Božom Svätej Trojice v Prešove, 2. februára 2008.*

## 4. V kresťanskej službe nepoľavujeme

Bol Božím služobníkom, lebo bol plný lásky, poslušnosti a pokory. Poslušnosť z lásky Ho viedla k radostnej službe. Neprišiel, aby ľudia Jemu slúžili, ale aby im On slúžil

**Miloš Klátik**

### V Tvojej ruke sú naše časy

Kristov križ je našim víťazstvom, je našim stromom života. Keď túto skutočnosť prijmemo do svojho života, môžeme z úprimného srdca vyznávať a spievať: „Ten na križi moja spása, moja láska, moja česť...“ „Ten na križi moja spása, k Nemu stále utiekam sa...“ (ES 114) Preto: „Ku križu sa utiekam, veď inde nenachádzam pre dušu pokoj a mier. Tam sa skloním v kajúcnosti, zložím ťarchu neprávosti, kde Nevinný tak trpel“ (ES 96, 1). Preto je skutočne životne dôležité, aby naše oči boli vždy upreté na Hospodina, na Pána Ježiša Krista, ktorý na našu záchranu pretrpel križ, umrel, ale aj vstal z mŕtvych, žije a kraľuje naveky.

Túto pravdu o Božej láske a добрote určite poznal a zvestoval aj ten, ktorého si dnes spolu pripomíname: Jozef Ľudovít Holuby. Poznal ju z Knihy života - z Pisma svätého a aj z Božej prírody ako vedec, botanik. A z knihy prírody čerpal aj Pán Ježiš Kristus: všimajte si ľalie, ako rastú a Boh sa o ne stará, horčičné zrnko, ktoré narastie na mohutný strom, ale aj kúkol' medzi pšenickou.

Bratia a sestry, veľmi dobre vieme, že na ceste nášho života na nás striehnu aj mnohé pokušenia. Môžeme povedať, že premávka na tejto ceste je plná nástrah a nebezpečenstiev.

a dal svoju dušu ako výkupné za mnohých. Mt 20,28. Preto, že sa ponížil a pokorne slúžil, Otec Ho povýšil do nebeskej slávy, ktorú mal pri Ňom skôr, ako svet povstal. J 17,5. Jeho veľkosť sa prejavila službou ľuďom. K tejto službe povzbudzoval aj svojich učeníkov: „Kto by medzi vami chcel byť veľký, nech je vaším služobníkom.“ Mt 20,26.

Priklad svojho Pána má nasledovať aj Jeho cirkev, my všetci, ktorí sme prijali pozvanie do spoločenstva veriacich v Ježiša Krista. Viera v Neho nám otvára oči, aby sme dobre videli potreby našich bližných a účinne im pomáhali ako svojim bratom a sestram. Veď v bližných sa stretávame s Ježišom Kristom. Čo sme urobili, Jemu sme urobili. Mt. 25,40. Keď sa slúžiacou láskou približujeme ľuďom, tak sa v nich stretávame s našim Pánom a Spasiteľom. Aj týmto spôsobom upevňujeme spoločenstvo s Ním a toto spoločenstvo nás oslobodzuje od sústredenosti na seba, od všetkých prejavov egoizmu, ale i od pocitu osamelosti a opustenosti. Naša vytrvalá služba upevňuje spoločenstvo s bratmi a sestrami.

## V kresťanskej službe nepoľavujme 5.

Ten, ktorý nás do služby povolal, pre ňu nás aj dobre vystrojil, uspôsobil a v nej nás aj posilňuje. Zo svojej milosti nás obdaril rozličnými darmi. R 12, 6-8. Dal nám dar služby, aby sme nim slúžili iným. Postavil nás vedľa seba s najrozličnejšími darmi, aby sme si nimi navzájom posluhovali, pomáhali v životnej borbe. Nimi nás obdaroval kvôli bližným. Na nikoho nezabudol. Preto každý z nás môže byť v niečom tomu druhému užitočný a v konečnom dôsledku celej našej spoločnosti i ľudstvu. Keď sa budeme snažiť každému poskytnúť to, čo mu dať môžeme, tak naša kresťanská služba bude mať blahodarný vplyv na prostredie, v ktorom žijeme a pracujeme.

Je však len samozrejmé, že na kresťanskú službu neexistuje jednotný recept. Faktom je, že každý máme iné charizmy a ku každému človeku musíme voliť osobitný prístup, iné oslovenie, iný prejav služby.

Máme rôzne dary, ale nikto z nás nemá všetky dary, a preto sme odkázaní jeden na druhého. Máme si navzájom pomáhať a v prejavoch služby sa zdokonaľovať.

Naša kresťanská služba má bohatú náplň. Najvlastnejšou službou cirkvi tomuto svetu je služba evanjelia. Cirkev v prvom rade svedčí o Ježišovi z Nazareta, ktorý svojim umučením, smrťou, vzkriesením a oslávením stal sa Spasiteľom sveta. V oblasti tejto služby je cirkev nezastupiteľná. Ona prichádza k tomuto svetu s dobrým posolstvom, s radostnou správou, že Boh neposlal svojho Syna na svet, aby ho odsúdil, ale spasil. J 3,17.

A my všetci, či už ako vodiči, cyklisti alebo chodci, musíme stále sledovať premávku, dávať pozor, lebo inak ľahko dôjde k havárii. Platí to aj pre našu cestu v duchovnej oblasti. Preto prosme spolu s Martinom Lutherom: *„aby nás nebeský Otec ráčil chrániť a zachovať, aby nás diabol, zlý svet a naše telo neoklamali a nezmýlili z pravej viery k povere, zúfalstvu a iným ťažkým hriechom a nešľachetnostiam ; a keby sme nimi boli pokúšaní, aby sme predsa obstáli a napokon zvíťazili.“* Takto to Dr.

Martin Luther píše v Malom katechizme pri vysvetlení 6. Prosby Modlitby Pánovej. A ja som presvedčený, že obstojíme a zvíťazíme, keď budeme vždy hľadiť na Ježiša Krista. On nám vytrhne nohy z osidla hriechu. Vtedy na ceste života nehavarujeme, ale dôjdeme do slávneho cieľa, ktorý je pre nás pripravený - do života vo večnosti. V tomto zmysle prosí aj autor piesne ES 493,4 : *„Ó, Pane môj, niet nad Tvoj kríž, len v ňom je spásy veľká moc, tou mocou moje srdce stíš a zažeň žiaľu, hriechu noc.“* Amen  
Úryvok z kázne pri 175. výročí narodenia Jozefa Ľudovíta Holubyho, v Lubine, 27. marca 2011, v 3.pôstnu nedeľu.

Boh neposlal svojho Syna na svet, aby ho odsúdil, ale spasil. J 3,17.

## 6. V kresťanskej službe nepoľavujeme

Len aby sme o Ňom ozaj presvedčivo svedčili, že On nám nielen večný život daruje, ale že už i teraz čini všetko nové. Zjav. 21,5.

Dôrazne hlásajme, že každý človek je predmetom Božej lásky a že v Kristu sme sa stali Božimi dieťkami. Pritom si nám treba uvedomiť, že naša zvesť bude pred ľuďmi vierohodná len vtedy, keď budeme žiariť príkladom dobrých skutkov, keď budeme vo svojom prostredí kvasom dobra, zdravého optimizmu a pokoja.



Nejeden kresťan sa vyhovára, že nemá dosť príležitosti na dosvedčovanie svojej viery a priestoru k službe iným. To sú ozaj len plané výhovorky, lebo každý nový deň pred nami otvára nové možnosti k službe Bohu, ľuďom i svetu. A nemyslime si, že nás nejako poníža služba bližným, zvlášť keď sa ide len o drobné veci bežného každodenného života. Náš reformátor vysoko hodnotí opravdivú službu bližným. Hovori o nej ako o skutočnej bohoslužbe. Luther zdôrazňuje, že ak z viery nevyvierajú dobré skutky – život služby ľuďom, tak taká viera je falošná. Znovuzrodený kresťan sa

ako nový človek celý vydáva do najslobodnejšej služby. Správne verí, úprimne miluje a vytrvave slúži.

Láska vedie k službe a služba sa prejavuje láskou. Láska má konkrétne prejavy, možno ju vyjadriť slovom alebo dokázať činom. Môže to byť poskytnutá dobrá rada, prejavená pozornosť, milý pozdrav, úprimný úsmev, priateľské podanie pravice, vyjadrenie pochvaly a obdivu, ale i spolucítenia. Rovnako však aj navštívenie nemocného, pohostenie hostia a či opatrovanie dieťaťa alebo nevládneho starca. Kresťanská služba je mnohotvárna a všetky jej prejavy nemožno vypočítať.

Život napreduje a ustavične sa mení a práve na túto zmenu, vývoj, nové situácie musí pohotovo reagovať naša služba. Keď je z lásky konaná, tak je aj pohotová, kvalitná, účinná a stála. Poznáme Božiu vôľu a preto cítime zodpovednosť i za existenciu ľudstva a za zachovanie mieru na zemi. Keď sa Ján Zlatoústý zamýšľal nad slovami Kniežaťa života a pokoja povedal: „Syn Boží nechce len sám tvoriť mier, ale aj nás pozýva k tomuto dielu a prehlasuje nás za Božích synov.“ Mt.5,9.

## V kresťanskej službe nepoľavujme 7.

Službou ľuďom vynikal aj Vladimír Roy. Voči blízkym nebol ľahostajný. Snažil sa vžiť do ich situácie.

Sám o sebe vyznal: „Intenzívne cítim s ukrivdenými a utláčanými vydedencami.“

A o zmysle života, o poslaní človeka píše: „Som presvedčený, že človek musí stáť v stálej službe veľkého, užitočného diela lásky, ak má silný intelekt.“

Ako sa nás v živote zmocňuje sklesosť, malátnosť a pri práci únava, tak pri službe sa nás zmocňuje neraz nechúť a neochota. Chladneme v láske a povoľujeme v službe.

Čiňme úprimné pokánie a prosme o dar Ducha Svätého, aby sme v jeho sile v službe lásky ďalej napredovali.

V kresťanskej službe chceme rásť a v nej sa neustále zdokonaľovať. Preto ju musíme pravidelne skúmať a zodpovedne hodnotiť.

Staroveký mudrc Pytagoras svojim žiakom doporučoval, aby si vždy večer položili otázku: „Čo som dnes urobil a ako? Čo som zabudol vykonať?“

Tiež o cisárovi Tatovi sa hovorí, že každý večer skúmal, čo dobrého cez deň urobil. Raz si nemohol spomenúť na nič dobrého a tak pred priateľmi zvolal smutne: „Priatelia, stratil som deň!“ - Nech nám je to na výstrahu. Využívajme dni nášho života tak, aby sme si nikdy večer nemuseli vzdychnúť s bôľom v srdci: V tento deň som nikomu neposlúžil, nevykonan som žiadny čin lásky.

V kresťanskej službe nepremeškajme ani okamih. Prosme Pána, aby nás v nej svojou milosťou posilňoval a usmerňoval.

Prosme Ho, aby nám pomohol prekonať našu slabosť a prípadnú neochotu k službe.

Vytrvale ju konajme k Jeho cti a sláve a k dobru bližných.

Ján Zaťko

**„Keďže však máme rozličné dary podľa milosti, ktorá nám je daná: kto má prorocko, nech ono súhlasí s vierou; kto dar služby, nech slúži; kto dar vyučovania, nech vyučuje; kto dar napomínania, nech napomína; kto dáva, nech dáva z úprimnosti; kto je predstavený, nech je horlivý; kto činí milosrdenstvo, nech je ochotný.“ Rímskym 12:6 - 8**

**Ale nech sa právo valí ako vody a spravodlivosť ako stály potok!“ Ámos 5:24**

**„Tak zmýšľajte medzi sebou, ako aj Ježiš Kristus, ktorý mal podobu Božiu a svoju rovnosť s Bohom nepokladal za lúpež, ale vzdal sa hodnosti, vzal na seba podobu služobníka, podobný sa stal ľuďom, a keď sa zjavil ako človek, ponížil sa a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.“ Filipským 2:5 - 8**

## 8. Adventná kázeň

Vkročíme do tichej doby adventnej, do času rozpomienok, túžob, očakávania a prípravy. Prišiel - prichádza - príde Ježiš, to je význam ohlasu adventu. Advent je preto všetkým pamiatkou príchodu Syna Božieho na svet v tele ľudskom. Prišiel, „abychom život mali a hodne měli“ a s Ním sa k nám priblížilo kráľovstvo Božie. Kráľovstvo Božie založiť na zemi, na kráľovstvo Božie premeniť tento svet, to bolo cieľom Jeho príchodu, to bola úloha Jeho života. Ale advent je nielen pamiatkou Jeho príchodu, ale i napomenutia pre nás, že ešte raz príde, upozorňuje nás na Jeho posledný príchod. A medzi tým prvým adventom, že prišiel a medzi tým posledným adventom, kedy bude súdiť živých i mŕtvych - je ešte jeden advent, a to jeho príchod ustavičný. Pán prichádza k nám stále v slove Božom, v Jeho sviatostiach, ozve sa v živote našom, neraz aby nás učil a tešil. O tomto príchode On

**„Boh nám zaiste nedal ducha bojzlivosti, ale ducha moci, lásky a sebaovládania.“**

**2. Timoteovi 1:7**

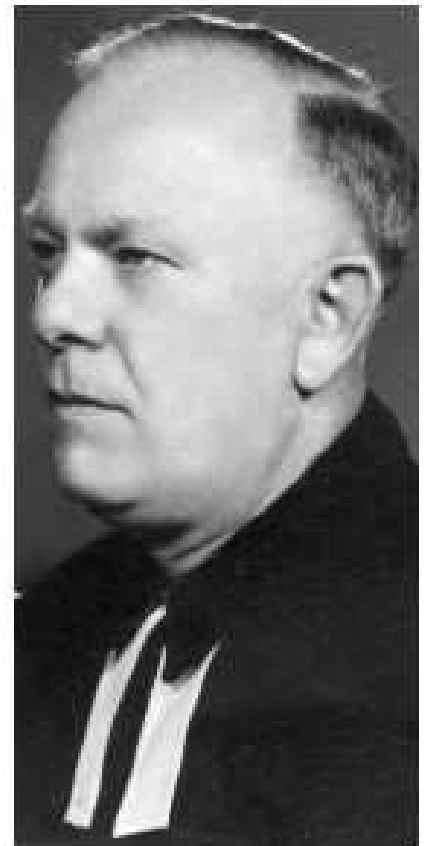
sám hovorí „aj stojím u dverí a tlučú, jestliže by kto uslyšiel hlas mój a otvoril dvere vejdu k nemu...“ To je ten pravý advent, bez ktorého ani z Jeho prvého príchodu by sme nemali požehnanie a ani z Jeho posledného príchodu by sme sa nemohli

radovať. To je ten advent duší našich, to je náboženský život s Kristom v Bohu, to je to obcovanie svätých, čo vyznávame vo Viere obecnej kresťanskej - verím v svätých obcovaní. To je to kráľovstvo Božie na zemi, o čo my tak prosíme Ho v najsvätejšej modlitbe „Príď k nám kráľovstvi Tvé“. Len ten, kto ide k Pánu Ježišovi, kto mu otvorí srdce, keď klope, kto Ho prijme a oddá sa mu, len ten žije tu na zemi v kráľovstve Jeho. Advent znamená príchod takéhoto kráľovstva Božieho. Nie v dávnej minulosti, nielen v ďalekej budúcnosti ale i v prítomnosti. - A či je to kráľovstvo Božie už medzi nami? Niet ho, lebo keby bolo, nemodlili by sme sa zaň, ale práve aby ono rástlo, šírilo sa vôkol nás, to má byť cieľom nášho života. A čo je potrebné, aby kráľovstvo Božie bolo medzi nami? Potrebujeme: 1. ducha moci, 2. ducha kázne.

Neboť nedal nám Boh ducha bázne, ale ducha moci! - hovorí apoštol Pavel. V duchu moci má sa prejavovať i v našom živote. V neohrozenosti, v pevnej viere stáť či v dobrých, alebo zlých okolnostiach života, len v duchu moci. - Pred pohanským tyranom stojí kresťan. Tyran mu lichotí, sľubuje, hrozí, dá ho nemilosrdne zmučiť, aby zaprel Krista, ale jeho ústa len šepocú, som kresťan. - Pred horiacou hranicou stojí majster Ján Hus. Ešte raz probujú odvrátiť ho od pravdy Božej, prehovárajú ho, sľubujú majetok, titul, nakoniec prekľajú ho hroznými slovami, odovzdávame teda tvoje bezbožné telo plameňom ohňa a tvoju biednu dušu večnému zatrateniu, ale on v tom duchu moci z výsosti odpovedá pokojne

a blahoslavené - a ja do rúk Spasiteľových oddávam ducha svojho. - Celá história cirkvi našej hovorí o takýchto hrdinoch viery.

A my len s úctou myslíme, len s obdivom hľadíme na toho ducha moci, ktorého žiadne utrpenie a prenasledovanie nemohli zlomiť. - Ale my s veľkým zahanbením musíme uznať, že ten duch nás chybuje, toho by sme potrebovali dnes. Veď tak málo si zakladáme na tom, čo sme. Prečo tá mŕtvota naproti vlastnému? Prečo sa tak ľahko dáme získať protivníkovi, neraz i náboženské presvedčenie zatajime. Prečo to všetko? Lebo nemáme ducha moci! Našu dobu charakterizuje závislosť, sebecké záujmy, bázeň pred svetom, preto mlčia tam, kde by mali hovoriť, zapierajú tam, kde by mali vyznávať, a takto sa netvorí nový svet, takto sa nebuduje kráľovstvo Božie na zemi. Potrebujeme ducha moci, ale i Ducha kázne. Neboť nedal nám Boh ducha bázne, ale ducha moci a milovania a mysli spôsobné! Apoštol spomína mysl spôsobnú, to je spôsob života podľa mysli Ježišovej, ako ho sám označil a hovoril o úzkej ceste a tesnej bráne, alebo keď volal - chceli kto za mnou prísť, zapriš sa sám. To je tá úzka cesta sebazaprenia a sebakázne. - Bez toho niet pravej zbožnosti, niet čistého kresťanstva, niet skutočného evanjelictva. Potrebné je, aby sme si už raz uvedomili, že nie je možné byť kresťanom a nemať nič zo života Kristovho, nemožné je byť evanjelikom a nežiť podľa evanjelia. - Nie mŕtva viera, ktorej postačí volať Pane, Pane - nie povrchná zbožnosť, ktorá sa uspokojí s prázdnyimi ceremóniami, ale viera živá, v duchu evanjelia Kristovho, ktorá môže urobiť z človeka nové stvorenie a vykúziť kráľovstvo Božie na zemi.



Čím zvíťazili prví kresťania? Čím si podmaňovali duše, čím priťahovali ku kresťanstvu? Nielen svojou stálosťou, nielen vernosťou vo vyznaní, ale predovšetkým svojím čistým životom, obcovaním podľa evanjelia tým duchom kázne, ktorý i najväčších nepriateľov nútil vyznávať - ľudia, ktorí takto žijú, musia mať dobré, musia mať to pravé náboženstvo.

Súhlas medzi rečami a skutkami, to je najistejší prostriedok šíriť kráľovstvo Božie na zemi. Sami musíme byť svetlom, ak chceme svetlo šíriť, sami musíme byť Kristovi, ak chceme priviesť k Nemu iných. Kráľovstvo Božie musí byť v nás, ak má rásť a šíriť sa vôkol nás. Na nás musí svet vidieť akým šťastím, akým požehnaním je byť evanjelikom, ak pre svoje evanjelictvo chceme získať iných. Na to nás napomína adventná doba, to všetko Ježiš chce v nás uskutočniť, nuž vzdychnite všetci úprimným srdcom: „Prídi teda Pane Ježiši!“ Amen

Viktor Šimko



## 10. Predstavujeme vedúcich mladšieho dorastu

V našom zbore je mladší dorast. Požiadali sme vedúcich mladšieho dorastu o predstavenie.



### Sajo Behro, 25 rokov

„Službu deťom vnímam ako mimoriadne dôležitú hlavne kvôli tomu, aký postoj má k deťom Pán Ježiš, keď o nich hovorí v Matúšovom evanjeliu: „Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, je najväčší v kráľovstve nebeskom. Kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma!“ Je skutočne pre nás veľkou výsadou, ale zároveň aj zodpovednosťou zvestovať dielo P. Ježiša mladým ľuďom. Ja som sa k práci v mladšom doraste dostal v roku 2008, kedy som zároveň bol aj prvýkrát na letnom tábore ako vedúci.

Táto služba je pre mňa omnoho viac, než len piatkové stretnutia s deťmi. V prvom rade je to niečo, do čoho ma povolal sám Pán Boh a jasne mi ukázal, že Nim môžem byť použiteľný aj napriek svojej nedokonalosti. Ďalšia vec, ktorá ma sprevádza celým mojim účinkovaním v tejto práci, je radosť, ktorú to prináša do života aj mne

osobne. Dá sa povedať, že mi náš dorast zmenil celý život. V neposlednom rade spomeniem to, čo pretrvalo aj po mnohých rokoch, a to sú práve hlboké priateľstvá, ktoré sa formovali dlhý čas pri spoločne strávenom čase, pri rôznych aktivitách. Spája sa s tým veľmi veľa zážitkov, príhod, situácií, ktoré sme spoločne prežili a stále v tom pokračujeme.“



### Jaro Fujerík, 29 rokov

„K mladšiemu dorastu som sa dostal v lete 2010, keď hľadali vedúci niekoho, kto by robil zdravotníka v letnom tábore. Podmienkou, okrem odborného vzdelania, bola pomoc deťom v hľadaní Pána Boha a zvestovaní evanjelia.

Práve z tohto druhého dôvodu som spočiatku odmietol. Naivne som sa domnieval, že to je úloha rodičov, brata farára alebo učiteľov náboženstva hovoriť o Ježišovi. Po čase

premýšľania, modlenia a rozhovoroch s mojimi súrodencami, ktorí aktívne slúžia

## Predstavujeme vedúcich mladšieho dorastu 11.

v zbore už dávnejšie, som sa rozhodol, že to vyskúšam ako jednorazovú záležitosť. Ale, ako sa hovorí, keď chceš rozosmiať Boha, povedz mu o svojich plánoch...Deň za dňom ma Pán Ježiš rôznymi zážitkami tak úžasne premieňal a zbavoval moje srdce strachu a predsudkov zo služby, že som si ani nevšimol a bol tu koniec tábora a ja som zistil, že tito mladi ľudia mi nie sú ľahostajní. Teraz som už štvrtý rok súčasťou mladšieho dorastu a tento čas by som nevymenil za nič na svete. Nielen, že mi to prinieslo prezývku, ktorej sa už asi nezbavím(doktor House), ale hlavne môžem byť svedkom toho, ako sa z kedysi 10 ročných detí stávajú konfirmandi, starší dorastáci a dokonca veriaci služobníci. Samozrejme, nie všetci sa vydajú touto cestou, ale vždy to môžem skúsiť a nie som v tom sám. Keď sa raz postavím pred Pána Boha, nechcem z jeho úst počuť: „Lebo čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, mne ste neurobili! A tým ,ktori ešte váhajú, tak ako ja kedysi, nech je povzbudením verš z Novej zmluvy: „Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte.(Mt 10,8)“

### Jaroslav Mareček

„V mladšom doraste som začal slúžiť asi v roku 2001. Vtedy bola vedúcou moja sestra Jarka a ja som mal už 2 deti. Pán Boh ma tak viedol po mládeži k dorastencom. V roku 2005 som sa stal vedúcim teamu, ktorý som viedol do tohto roku, kedy vedenie po mne prevzal Samo Behro. Po rokoch, keď hodnotím všetok čas strávený s dorastákmi na dorastoch, vikendovkách a táboroch, vnímam, že ma Pán Boh nesmierne obohatil. Keď človek vo svojom živote naplní vôľu Božiu, dáva mu to veľkú hodnotu a zmysel. Nikdy som nepovedal, že ten čas bol stratený a mohol som ho stráviť s rodinou alebo pri mojich záľubách, že tá únava a prebdené noci nestáli za to, že aj peniaze sa mohli minúť na niečo iné. Večná hodnota toho, že nesiem evanjelium Ježiša Krista deťom a dorastákom, prekonáva všetko pozemské. Veľmi ma teší fakt, že tí, čo boli pred 10. rokmi 11-14 roční dorastáci a dnes sú už dospelí mladi ľudia, žijú s Bohom a stále veria. A naopak smútim za tými, ktorí sa odvrátili a s Bohom nežijú. Aj naďalej chcem podporovať evanjelizačnú prácu v našom zbore. Najmä s deťmi, dorastencami a mládežou, ale aj strednou generáciou a staršími ľuďmi. Sám som uveril ako 13 ročný, a preto môžem povedať, že som to zažil a videl, že živá viera v Ježiša zmení úplne život človeka a naplní všetky ľudské potreby. „Preto ak je niekto v Kristovi, je nové stvorenie. Staré veci sa pominuli, a hľa, nastali nové.“ 1 Kor.5,17“



## 12. Predstavujeme vedúcich mladšieho dorastu

### Dominik Fojtik

„V ml. doraste slúžim niečo cez rok. Do tejto služby si ma Pán Boh priviedol po zaujímavej ceste. Keď sa po roku obzriem späť, tak vidím, že to je tá zatiaľ správna služba pre mňa. V práci s dorastencami som sa proste našiel. Baviť ma s nimi tráviť každý možný čas. Je pre mňa veľmi dôležité, aby som deťom vedel správne vysvetliť evanjelium a samozrejme aj pomôcť im kráčať po tej správnej ceste. Tak ako povedal Pán Ježiš v Evanjeliu podľa Jána v 14. kapitole 6. verši: „Ježiš mu riekol: Ja som cesta i pravda i život. Nik neprichádza k otcovi ak len nie skrze mňa“. Nič nie je dôležitejšie, ako kráčať s Pánom Ježišom po tej správnej ceste.“



### Veronika Kmetiková

„Členom teamu pre mladší dorast som už 1,5 roka a tento čas vnímam ako veľmi obohacujúci pre mňa osobne a aj pre môj vzťah s Bohom. Za tento čas som sa naučila veľa nových vecí či už komunikovať s mladými ľuďmi, alebo oveľa väčšej zodpovednosti, bez ktorej to pri práci s deťmi nejde.“



Taktiež vnímam za posledné obdobie, že sú pre mňa dorastáči veľmi cenni a dôležití. Snažím sa

hlavne svojím životom byť príkladom a poukazovať na Pána Ježiša, aby aj oni poznali Jeho obrovskú lásku a milosť.“

### Darina Marečková

Moje prvé stretnutie s dorastom bolo v roku 1996 na dorastovom tábore na Dešnej. Patrila som do skupiny menom Ďatelinky a celý týždeň nám bolo hovorené o P.J.Kristovi. Pán Boh sa ma osobne dotkol a ja som mu mohla odovzdať svoj život. Bolo to najlepšie rozhodnutie môjho života, druhé najlepšie bolo vydať sa za môjho manžela 😊 Po tábore sme sa pravidelne stretávali na „dorastoch“. Všetci sme boli mladá ľudia vo veku okolo 13. rokov.



Ako čas plynul, aj ja som začala pomáhať pri príprave dorastov. Začínala som hrami, postupne sa pridávali malé, či veľké zamyslenia nad Božim slovom.

Ľudia v doraste rástli a prišiel bod, kedy sme pochopili, že treba urobiť zmenu. Mladí ľudia vo veku 15-18 rokov vnímajú a rozmyšľajú o Pánu Bohu inak, ako mladí ľudia vo veku 10-14 rokov.

Dorasty sa rozdelili na dve vekové kategórie a ja som zostala pri tých „mladších“. Je to veková kategória, ktorá sa rada hrá a súťaži. Neradi diskutujú, ale to vôbec nevadí.

Pre mňa je dôležité, aby stretnutia dorastov boli o Hospodínovi- Božom slove. Verím, že Božie slovo sa nenavráti prázdne. **V Izaiášovi 55/10, 11** sa píše: Lebo ako dážď a sneh padá z neba, a nevracia sa tam, ale napája zem, robí ju plodnou, úrodnou a dáva semeno rozsievačovi a jediacemu chlieb, tak bude moje slovo, ktoré vychádza z mojich úst: nenavráti sa ku mne prázdne, ale vykoná, čo sa mne páči, úspešne spraví, na čo ho posielam.

Verím, že Božie slovo je živé a mocné a je ostrejšie než ktorýkoľvek dvojsečný meč a preniká až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a je schopné posudzovať hnutia a zmýšľanie srdca. **Židom 4/12**

Veľmi túžim po tom, aby aj naši dorastenci boli zasiahnutí Božim slovom- P.J.Kristom v čo najmladšom veku. Aby odovzdali svoje srdcia Pánu Bohu a rástli v poznávaní Toho, ktorý je Hlava- v Krista. **Efezským 4/15**

V septembri sme boli kapela IGNORE, zástupca SEM-u a ja ako evanjelický farár pozvaný na stretnutie mládeže, ktoré bolo v Starej Pazove.

Na tomto stretnutí, ktoré začalo Službami Božími s Večerou Pánovou, pokračovalo obedom, vystúpením každej mládeže, ktorá tam prišla a skončilo vystúpením kapely IGNORE.

Kapela IGNORE zanechala veľmi dobrý dojem, rád by som Vám túto kapelu a ich koncert priblížil v tomto rozhovore s Marekom Sojkom a Radovanom Fujerikom.

***Brat farár: Ako by ste charakterizovali hudbu, ktorú hráte?***

**Marek Sojka:** Sme rapcore kapela, ktorej hudba oslovuje hlavne mladých ľudí. Je to tvrďšia hudba, do ktorej sa rapujú nekompromisne texty šíriace evanjelium.

***Brat farár: Aký ste mali dojem z koncertu, ktorý ste hrali v Starej Pazove?***

**Marek Sojka:** Celkovo dobrý. Dúfam, že to ľudí bavilo nielen navonok a rozumeli aj slovám, ktoré spievame.

## 14. IGNORE

**Radovan Fujerík:** Samotný koncert bol podľa mňa ľuďmi vnímaný ako dobrý. Spočiatku boli možno trochu prekvapení, že vôbec existuje kresťanská kapela s podobným štýlom, ale s pribúdajúcimi skladbami sa im práve táto kombinácia začala viac a viac páčiť.



**Brat farár:** *Mali ste problém sa s niekým dorozumieť?*

**Marek Sojka:** Problém nebol, na stretnutí mládeže hovorili všetci po slovensky.

**Radovan Fujerík:** Vôbec sme nemali problém, pravé naopak. Keďže takmer všetci vedeli perfektne po slovensky, mali sme pocit, že nie sme vôbec tak ďaleko od Slovenska :-)

**Brat farár:** *Čo Vás najviac zaujalo? Boli to Služby Božie, alebo popoludňajšie stretnutie, kedy sa predstavovali mladí?*

**Marek Sojka:** Zaujal ma obrovský billboard v meste, pozývajúci ľudí na toto stretnutie a účasť na stretnutí. Prekvapila ma veľkosť slovenskej komunity v Srbsku. V programe sa mi páčilo hlavne vystúpenie mládežníckeho spevokolu.

**Radovan Fujerík:** Mňa veľmi zaujala a prekvapila srbská pohostinnosť. Celkovo bolo jedlo výborné a nebolo mu možné odolať. Páčilo sa mi, že jednotlivé mládeže na stretnutí mali rovnaké tričká/dresy, ktoré ich identifikovali a zároveň vyjadrovali ich prislusnosť k danému zboru. V kostole ma zaujalo, že používajú presne tie isté spevníky ako my na Slovensku.



**Brat farár:** *Aký dojem máte zo Slovákov, ktorí žijú v Srbsku?*

**Marek Sojka:** Správali sa veľmi pohostinne a ústretovo. Cítil som sa tam príjemne a tým, že sa tam hovorilo po slovensky, ani som nevnímal, že som mimo Slovenska. Páčilo sa mi, že nás ľudia majú radi a poznajú slovenskú kultúru.

**Radovan Fujerík:** Srbi boli veľmi milí a ochotní. Mnohi z nich pochádzali priamo z Púchova, resp. okolia, alebo v Púchove už niekoľkokrát boli na návšteve. Preto sme sa mohli rozprávať aj o veciach, ktoré sa dejú v Púchove, keďže o tom mali prehľad (politika, kultúrny život, atď.). Okrem toho ma prekvapilo, že napríklad ich deti študujú na Slovensku a štúdiom v SR pokladajú za oveľa hodnotnejšie ako v Srbsku.

Od roku 249 prebiehalo systematické prenasledovanie kresťanov, ktoré vyvrcholilo vládou cisára Diokleciána (284 – 305). Za jeho vlády kresťanom zhabali knihy – najmä Biblie, povraždili kňazov, zničili kostoly a kresťania, ktorí zastávali nejaký dôležitý úrad boli prepustení. Toto prenasledovanie však nemohlo trvať stále. Kresťan Tertulián pohanom hovoril: „Čím viac nás prenasledujete, tým viac rastieme, krv kresťanských mučeníkov je semenom cirkvi.“ V období posledného prenasledovania žil aj Svätý Mikuláš. Mikuláš sa narodil kresťanským rodičom asi v roku 270. Keď sa stal biskupom, pomáhal kresťanom, ktorí boli prenasledovaní. Zachránil mnoho odsúdených kresťanov, ktorých vykúpil vďaka svojmu bohatstvu. Na svoje náklady dal postaviť aj nemocnicu. Ani on však neunikol prenasledovaniu. Na svoj trest čakal vo väzení. Bol oslobodený až v roku 313. Celé to prenasledovanie skončil cisár Konštantín. Jeho vlastná matka sa stala kresťankou. Kresťanov bolo tak veľa, že by už nemali ani väzenie pre nich. Potom, ako sa Dioklecián vzdal trónu v roku 305, západná časť Rímskej ríše bola rozdelená na dve časti. Časť ríše si zvolila cisára Maxencia a časť si zvolila Konštantína. Nastal boj o trón. Konštantínovo vojsko bolo menšie, ale predsa zvíťazilo. Noc pred bitkou mal sen. Zjavil sa mu Pán a povedal mu, že má dať na svoje zástavy znak križa. V tomto znamení mal zvíťaziť. Je to legenda. V znamení križa nemôžeme ísť bojovať proti nikomu. A už vôbec nie zabíjať. Ale v znamení križa máme bojovať proti hriechom a proti rôznym pokušeniam.

**Pred 1700 rokmi bol v Miláne vydaný edikt.** Edikt nariadil, aby nedeľa bola dňom voľna. Edikt umožnil zachovávať v piatok pôst. Zrušil trest smrti ukrižovaním, zakázal Židom mať kresťanských sluhov, zakázal gladiátorské hry a dovolil prepúšťať otrokov na vyhlásenie biskupa. Od tejto doby kresťanstvo začalo byť podporované štátom. Byť kresťanom v tom čase znamenalo mať mnohé výhody. Mnohí ľudia sa dávali pokrstiť, ale svoju vieru vnímali len formálne. Mnoho vecí sa dostalo do cirkvi, ktoré tam nemali byť. Tieto veci musela odstrániť reformácia.



Tento obraz je v evanjelickom artikulórnem kostole v Leštínách. Nápis „V znamení križa zvíťaziš“ bol povzbudením pre evanjelikov, ktorí žili v ťažkých protireformačných časoch a museli znášať mnohé príkoria.

## 16. Oznamy

### **Nedeľa (8.12., 15.12. 22.12.)**

8:30 Večera Pánova

10:00 Služby Božie

10:00 Besiedky pre deti

Po Službách Božích sa predáva literatúra a vyberá cirkevný príspevok.

17:50 Večiereň

### **Nešpory:**

8.12. Ihrište, 15.12. Streženice

### **Stretnutie pre starších**

22.12. (posledná nedeľa pred Vianocami ) o 14 hodine v zborovom dome. Zaspievame si piesne z Tranovského kancionála.

### **Adventné večierne:**

Utorok (10.12.,17.12.) a piatok (13.12.,20.12.) o 17:50 v zborovom dome

### **Adventné stretnutie žien**

12.12.2013 (štvrtok) v zborovom dome o 17:50.

### **Dorasty - Piatok (13.12, 20.12.)**

15:30 Mladší dorast

18:30 Starší dorast

20.12 bude vianočný starší dorast v zborovom dome o 18:30. Stretnutie mládeže bude v sobotu 14.12. o 19 hodine a **21.12. o 18:00.**

### **Štedrý Večer – utorok**

14:00 Hoština

16:30 Služby Božie

18:00 Služby Božie

### **1. Sviatok Vianočný – Streda**

10:00 Slávnostné Služby Božie

17:50 Večiereň

### **2. Sviatok Vianočný – Štvrtok**

8:30 Večera Pánova

10:00 Slávnostné Služby Božie

### **27.12. - piatok**

15:30 Mladší dorast

18:00 Starší dorast

### **28.12. Sobota – E klub – stretnutie mladých**

Tento časopis pripravovalo mnoho ľudí, za ich pomoc im ďakujeme!  
Pre vnútornú potrebu vydal: Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi a. v. so sídlom v Púchove, časopis je zdarma. Počet: 350 kusov, Adresa: Royova 4, tel. 042 463 10 74, [puchov@ecav.sk](mailto:puchov@ecav.sk), [ecavpuchov.sk](http://ecavpuchov.sk)

Číslo účtu: 63 66 76 54 / 0900

Ďakujeme za vaše milodary! Pri zaslaní peňazí na účet cirkevného zboru, napíšte aj účel Vášho daru a vaše meno.



# Evanjelický Púchov

Občasník Evanjelického a. v. cirkevného zboru v Púchove

4/2013

„Noc pokročila, deň sa priblížil. Odložme teda skutky tmy a oblečme sa do výbroje svetla. Ako vo dne, slušne choďme; nie v hodovaní a opilstve, nie v smilstve a chlipnosti, nie vo sváre a v závidi.“  
Rímskym 13:12- 13

## Obsah:

**V kresťanskej službe**

**nepoľavujme**

Strany 2 – 7

**Adventná kázeň**

Strany 8 – 9

**Predstavujeme vedúcich**

**mladšieho dorastu**

Strany 10 – 14

**IGNORE**

Strana 13 – 14

**Milánsky edikt**

Strana 15

**Oznamy**

Strana 16

Andrej Hajduk

Advent

Temná noc. Úzko je  
z údely posledného.

Zapadne slnko,  
zapadne.

Pred nami míkvota  
sveta tajomného.

A človek predsa chce  
mať svetlo.

Čaká na úsvit

Nového dňa.

Tu prorok svedčí:

Prišlo Svetlo

A tma Ho nepremohla!